

Arrest

nr. 78 198 van 28 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 10 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 31 augustus 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Er werd op 12 juni 2005 een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld naar aanleiding van illegaal verblijf. Diezelfde dag kreeg verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Verzoekster werd op 13 juni 2005 aan boord geplaatst van het vliegtuig met bestemming Sofia. Op 20 maart 2007 bood ze zich bij het gemeentebestuur van Gent aan om zich te laten inschrijven als zelfstandige. Op 20 juni 2007 deed ze een aanvraag tot vestiging als zelfstandige (bijlage 19).

Op 13 oktober 2010 werd er ten aanzien van verzoekster en de heer O. F., van Turkse nationaliteit een meldingsfiche voorgenomen, uitgesteld of geweigerd schijnhuwelijk opgesteld.

Op 31 augustus 2011 werd de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten gegeven (bijlage 21).

Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Reden van de beslissing:

Betrokkene bekwam het recht op verblijf, na een aanvraag tot vestiging te hebben ingediend. Ter staving van de aanvraag legde ze een heel aantal documenten voor betreffende een zelfstandige activiteit. Sinds 5.10.2007 is zij in het bezit van een identiteitskaart voor een EU-burger.

Recent onderzoek betreffende het voorgenomen huwelijk van mevrouw heeft echter uitgewezen dat mevrouw op frauduleuze wijze het verblijfsrecht heeft bekomen. Zij verklaarde immers zelf tijdens het gehoor betreffende dat voorgenomen huwelijk het volgende op de vraag op ze werkt:

“Momenteel niet. Ik kan waarschijnlijk beginnen bij de werkgever van mijn zus, als kuisvrouw. Eind deze maand zullen zij iets laten weten. Ik krijg nu steun van het OCMW. Ik heb vroeger wel gewerkt, maar dat was in het zwart. Ik heb mij ingeschreven laten tonen op papier, want mijn baas heeft gezorgd dat ik een paspoort kreeg. Wat bedoel je hiermee? Ja, op papier werkte ik zogezegd, maar in de praktijk niet. Mijn werkgever was een Turk, hij heet [H. D.]. Hij regelt papieren voor illegalen. Ik heb ongeveer 6 maanden gewerkt in zijn zaak in het Kiekenkot, hier aan het Zuid (mevrouw bedoelt de Graaf van Vlaanderenstraat). Daarna heeft hij de zaak verkocht aan een andere Turk, die ken ik niet.”

De documenten die betrokkene voorlegde betreffende de zelfstandige activiteit als meewerkend vennoot bij BVBA Gokdemir stemden bijgevolg helemaal niet overeen met de werkelijkheid. Betrokkene was zich wel degelijk bewust van deze fraude. Ze kan de persoon die de fraude regelde bij naam noemen (het betreft niet de zaakvoerder van BVBA Gokdemir) en leverde kennelijk ook een tegenprestatie (zes maanden in het zwart werken). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat betrokkene gebruik maakte van valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten of fraude heeft gepleegd die van doorslaggevend belang was voor de erkenning van het verblijfsrecht. Vandaar dat overeenkomstig art. 42septies van de wet van 15.12.1980 een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie. Gezien de ernst van de fraude wordt zowel een einde gesteld aan het duurzaam verblijfsrecht als aan het gewoon verblijfsrecht van betrokkene (art. 57 van het KB van 8.10.1981).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de artikelen 54 ,57 van het K.B. van 8/10/1981 en verder en van artikel 42 septies van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsverplichting. Dat verzoeker opmerkt dat maatregelen van openbare orde enkel mogen gegrond zijn op het persoonlijk en het gedrag van de betrokkene. Dat dient opgemerkt te worden dat verzoeker geen fraude pleegde en niet in aanraking kwam met het gerecht. Verzoeker merkt verder op dat zij zich inspant om zich in de Belgische samenleving te integreren(stuk 3). Zo verwijst verzoeker naar haar legale deeltijdse tewerkstelling in het kader van dienstencheques (stuk 2). De woorden die weergegeven zijn in de motivatie zijn niet de hare. Mevrouw spreekt niet de taal en de tolk geeft haar gezegden niet correct overgezegd. Verzoeker was zich wat er ook van zij niet bewust van onjuiste handelingen. Mevrouw zelf heeft geen handelingen gesteld die van doorslaggevend belang zijn om het verblijfsrecht te bekomen laat staan te beëindigen. Dat voormelde redenen geenszins aanwezig zijn. Dat derhalve, gelet op voormelde rechtspraak, dient vastgesteld te worden dat de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, welke enkel en alleen verwijst naar de fout van de werkgever dus niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt. Dat verweerder in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekers, het artikel 42 septies van Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt en een manifeste beoordelingsfout begaat, wanneer deze stelt dat zonder afdoende motivering ivm de persoonlijke situatie van verzoeker een bevel wordt gegeven. Een verwijderingsmaatregel is slechts mogelijk is na uitspraak over de aanvraag tot machtiging van verblijf.”

2.2. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster op 20 juni 2007 een aanvraag tot vestiging als zelfstandige (bijlage 19) deed, waarna ze documenten overmaakte aangaande de BVBA GOKDEMIR. Op 13 oktober 2010 werd er ten aanzien van haar en de heer O. F., van Turkse nationaliteit een Meldingsfiche voorgenomen, uitgesteld of geweigerd schijnhuwelijk opgesteld. Op 11 januari 2011

werden verzoekster en de heer O. F. uitgenodigd voor een gesprek bij de cel schijnhuwelijken. Op basis van het gesprek werd er door de cel schijnhuwelijken tegenstrijdigheden, onwetendheden en eigenaardigheden vastgesteld. In het administratieve dossier bevindt zich zowel het gesprek dat gevoerd werd met verzoekster als met de heer O. Uit verzoeksters gesprek is het volgende gebleken:

"(...)Werkt u?

Momenteel niet. Ik kan waarschijnlijk beginnen bij de werkgever van mijn zus, als kuisvrouw. Eind deze maand zullen zij iets laten weten. Ik krijg nu steun van het OCMW. Ik heb vroeger wel gewerkt, maar dat was in het zwart; Ik heb mij ingeschreven laten tonen op papier, want mijn baas heeft gezorgd dat ik een paspoort kreeg.

Wat bedoel je hiermee?

ja, op papier werkte ik zogezegd, maar in de praktijk niet. Mijn werkgever was een Turk, hij heet [H. D.]. Hij regelt papieren voor illegalen. Ik heb ongeveer 6 maanden gewerkt in zijn zaak in het Kiekenkot, hier aan het Zuid (mevrouw bedoelt de Graaf van Vlaanderenstraat). Daarna heeft hij de zaak verkocht aan een andere Turk, die ken ik niet. (...)"

Op basis van die vaststellingen die aan het licht zijn gekomen in het onderzoek betreffende het voorgenomen huwelijk, werd op niet kennelijk onredelijke wijze vastgesteld dat verzoeksters voorgelegde documenten aangaande de zelfstandige activiteit als meewerkend vennoot bij BVBA Gokdemir niet overeenstemden met de werkelijkheid. Immers, uit haar verklaringen blijkt niet dat zij als meewerkend vennoot heeft gewerkt bij de BVBA waarvan zij ter staving van haar vestigingsaanvraag documenten zoals verkoop aandelen, oprichtingsakte, bezoldiging vennoot bijvoegde. Op basis van voormelde gegevens is het niet kennelijk onredelijk dat geconcludeerd werd dat verzoekster zelf op de hoogte was van die fraude.

Verzoekster kan nu niet dienstig voorhouden als zou zij de zaken zoals overgenomen in de bestreden nooit verklaard hebben, daar de neerslag van het gesprek zich in het administratieve dossier bevindt en exact overeenkomt met wat er in de beslissing werd overgenomen. De beslissing stelt hieromtrent het volgende:

"(...) Betrokkene was zich wel degelijk bewust van deze fraude. Ze kan de persoon die de fraude regelde bij naam noemen (het betreft niet de zaakvoerder van BVBA Gokdemir) en leverde kennelijk ook een tegenprestatie (zes maanden in het zwart werken). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat betrokkene gebruik maakte van valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten of fraude heeft gepleegd die van doorslaggevend belang was voor de erkenning van het verblijfsrecht. Vandaar dat overeenkomstig art. 42septies van de wet van 15.12.1980 een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie. Gezien de ernstig van de fraude wordt zowel een einde gesteld aan het duurzaam verblijfsrecht als aan het gewoon verblijfsrecht van betrokkene (art. 57 van het KB van 08.10.1981)".

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002). De bestreden beslissing bevat zowel de juridische grondslag als een feitelijke uiteenzetting op basis waarvan deze werd genomen. Verzoekster kent klaarblijkelijk de motieven van de bestreden beslissing, daar zij ze aanvecht in haar verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

Daarenboven slaagt verzoekster er met haar betoog niet in de motivering zoals voorzien in de beslissing te weerleggen. De beslissing werd op correcte wijze bij toepassing van artikel 42 septies van de vreemdelingenwet genomen, die luidt als volgt:

"De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.

De beslissing werd dientengevolge genomen in uitvoering van artikel 57 van het KB van 8 oktober 1981, wat luidt als volgt:

"Indien de minister of zijn gemachtigde, in toepassing van artikel 42septies van de wet, beslist dat de burger van de Unie of het familielid niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven, wordt de

beslissing aan de betrokkene betekend door overhandiging van het document overeenkomstig het model van bijlage 21 met bevel om het grondgebied te verlaten. Naargelang het geval wordt de bijlage 8, 8bis, 9 of 9bis ingetrokken.

Indien de minister of zijn gemachtigde, in toepassing van artikel 42septies van de wet, beslist dat de burger van de Unie of het familielid geen duurzaam verblijfsrecht meer heeft maar zijn recht op verblijf behoudt, wordt de bijlage 8bis of 9bis ingetrokken. Het familielid ontvangt dan een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie overeenkomstig bijlage 9.”

Een schending van de door verzoekster opgeworpen bepalingen en beginselen wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC